

עת"א 20257/06/17 - מלחז בן יוסף נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 אוגוסט 2017

עת"א 20257-06-17 בן יוסף נ' ועדת השחרורים ואח'

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטין כבוד השופטת דבורה עטר
העותר
מלחז בן יוסף

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד שמולביץ

ב"כ המשיב 2 עו"ד רוני שוהם-עידן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר למשך 21 חודשים בגין עבירות של מרמה, ניסיון לקבל דבר במרמה, זיוף תעודת זהות ושימוש בתעודת זהות מזויפת, הונאה בכרטיס חיוב והתחזות כבעל כרטיס החיוב והוא מלין על החלטת המשיבה (להלן: "הועדה") מיום 17.5.17 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של העו"ס מיכל לובלסקי שהוצגה בפניה ובפניו.

ב"כ העותר טוען בטיעוני העתירה ובטיעוניו בפניו כי שגתה הועדה ושגתה רש"א כאשר סברה שהעותר לא היה מעוניין להשתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו שכן הדבר נמנע ממנו רק בשל יתרת מאסר קצרה שכן דינו של העותר נגזר זמן לא מועט לאחר שהיה עצור בקשר לעבירות נושא מאסרו.

עוד טוען ב"כ העותר, כי העבירות נושא מאסרו של העותר נעברו על רקע של מצוקה כלכלית, כפי שקבע גם בית המשפט השלום ברמלה בגזר דינו בת"פ 41027-04-16 שצורף לתגובת המשיב.

לטענת ב"כ העותר מסקנת הועדה לפיה העותר לא הרים את הנטל המוטל עליו כי שחרורו על תנאי בתנאי התכנית הטיפולית של גב' מיכל לובלסקי היא מוטעית לאור טיב התכנית.

באשר לשחרורו המוקדם ממאסר של 6 חודשים על ידי נציבת שב"ס בשנת 2014 טוען העותר כי זה היה ללא תכנית טיפולית, כשהיה מכור לסם בעוד שהיום העותר מטופל בתחליף סם ובדיקותיו נקיות מסמים.

בסיפא עתירתו טוען ב"כ העותר, ששחרורו של העותר לתקופת הרישיון הקצרה שנותרה לו במסגרת התכנית הטיפולית ובפיקוח עדיפה על פני שחרורו בתום שחרורו המלא ללא כל פיקוח ושילוב הדרגתי בחברה.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר וטוענת כי העותר לא נמצא בסבב חופשות, הוא מטופל בתחליף סם על רקע התמכרותו לסמים, לדבריו משנת 2010 הוא נקי מסמים ולדבריו זיף שיקים שמצא ברחוב וביצע את העבירות על רקע מצב כלכלי קשה.

ב"כ המשיב מפנה לדוח גורמי רש"א לפיו העותר לא מעוניין להיפגש עם נציגי רש"א ובחר לבנות תכנית שיקום פרטית, כפי שאכן הציג לפני הוועדה ובפניו.

ב"כ המשיב טוענת כי מדובר בעבריין חזרתי בתחום עבירות המרמה, הוא ריצה מאסר בעבודות שירות ולא עבר כל טיפול בתחום המרמה לפני מאסרו הנוכחי ואחרי מאסרו הנוכחי. לטענתה, יש להעדיף את היעדר התכנית הטיפולית של רש"א על פני התכנית הפרטית של גב' לובלסקי.

באשר לטענת ב"כ העותר שהעותר לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו בשל יתרת מאסר קצרה, טוענת ב"כ המשיב כי גם אם כן הם פני הדברים, לא ניתן לשחררו על תנאי שכן מסוכנותו בתחום עבירות המרמה והרכוש לא הופחתה ולא אוינה.

עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה מעלה כי יש בנסיבותיו של העותר ובעבירות נושא מאסרו כדי להצדיק את מסוכנותו שכן חלק מהעבירות נושא מאסרו לא נעברו על מנת לקיים את העותר אלא על רקע של נהנתנות כמו רכישת מחשב, רכישת מזגן ורכישת ציוד אחר שאין בינו לבין פתרון מצוקה כלכלית לא כלום.

הועדה לא התעלמה מטיעוני ב"כ העותר בכל הקשור לסיבה בגללה לא השתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו ולא יצא לחופשות אך גם אם יש ממש בטענותיו של העותר, הרי הלכה פסוקה היא השאלה אם אסיר עבר הליך טיפולי רלוונטית ביותר לצורך בחינת מסוכנותו וגם כאשר אסיר לא השתתף בהליך טיפולי כתוצאה ממחדל של שב"ס, עדיין מסוכנותו נשארת בעינה ואין מקום לשחרורו על תנאי על בסיס תכנית שיקומית לאחר שחרורו המוקדם (ר' החלטתו של כב' השופט סולברג ברע"פ 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים ואחרים).

משכך הם פני הדברים, צדקה הוועדה בהחלטתה כל עוד לא יצא העותר לחופשות ולא עבר הליך טיפולי בכלא, אין מקום לתכנית שיקומית מחוצה לו ולכן לא הרים את הנטל המוטל עליו לפיו שחרורו על תנאי לא יפחית את מסוכנותו.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום י"ח אב תשע"ז, 10/08/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

דבורה עטר, שופטת

שמואל בורנשטיין,
שופט

אברהם טל, נשיא
אב"ד